



על אן הקבאץ
קיבוץ "העונן"
22 . xi . 46

"ביצעת אפיק תאכל לחם"

בקרוב יציג החוג הדרמטי, במסגרת מסיבת הסיכום של ועדת התרבות היוצאת, את המערכון "ביצעת אפיק תאכל לחם" להרצל. מרחק רב בזמן ובהשקפות מפריד ביננו לבין המחזה הזה. הוא אלא נכתב ברוחנו, אף איננו ממצה די-הצורך את הבעיה שעוסק בה, אך כשרון ספרותי רב; טעם מעודן וגישה מעמיקה חברו בו יחד, כדי לעודד ענין ומחשבה רצינית בקהל הצופים; ובזה ערכו.

אבוקסמוס, עלם מפשוטי-העם, בן בעל מלאכה עני, המציא המצאה גאונית: הוא יכול לייצר קמח מחול בעמל מועט ובכמות בלתי מוגבלת. חזונו: לבער את העוני-מעל פני האדמה. בעבור גילוי סודו הוא מבקש לו לאשה את אומפלה בת-המלך. קריזוס, המלך, מתייעץ עם ידידיו. איזופוס, המשורר העממי, מתלהב מההמצאה ומציע למלך להשיא את בתו לעלם. אך לתמהונם הרב סולון, המחוקק, מציע להמית את אבוקסמוס. וטעמו עמו: "... וזהנה העלם הזה בא לשנות את טבע הדברים. עם חלוף עבודת-האדמה -- יחלוף כל הקבע, תחלוף התרבות אשר יצרנו."

המחוקק, איש המשטר והסדר, רואה במציא את אחת השכנות הגדולות הצפויות לעולם. הוא רואה את המוני העם בכחינת אספסוף אנוכי ופראי, ההולך בכל אחרי-שדירות לבו ויצריו העזים ופשאיפתו-לתענוגותיו הוא מוכן בכל שעה לקום על רעהו; ערב-רב משתולל, שואף הוללות, מריבות, סיכסוכים ומדנים ומוכן למרוד בכל שעה נגד כל חוק ומשטר ולהשליט אנדרלמוסיה ביחסי-אדם. רק התלות הכלכלית ההדדית וחלוקת העבודה מסננים את ההמון ומכריחים אותו להתגבר עלשרירות לבו. רק עבודת הפרך הנוטלת את כל המרץ ומיזגת את הנפש מכריחה את ההמון לציית, להכנע לגורלן ולהשכיל את עצמו במסגרת של חזק ומשטר. המחוקק של משטר העבודות רואה ברעב את הגורם המניע ליצירה ובעבודה המפרכת את-יסוד התרבות.

איזופוס, המשורר העממי, שהיה פעם בעצמו עבד, יודע טעמו של רעב מה הוא. הוא רואה לנגד עיניו את טובת ההמונים. הוא אף מזהיר את סולון שלא יוכל לעצור את גלגלי ההתפתחות; וכי במקום אבוקסמוס יקומו ממציאים חדשים: "... הן רק מקרה הוא שהעלם בא הלום, שהוא אהב את בת המלך: ... אבל השני שיבוא, לא אלינו יבוא, הוא יבוא עם המצאתו אל העם -- והקץ לרעב."

אך סולון תקיף ברעתו: "... הענין הוא בזמן: יעברו אולי אלפי שנים עד אז... אז האנושות לא תהא אזלי זקוקה לרעב כדי ליצור... העבודה תיהפך בפריוחתה לאמנות." צר לו לסולון על העלם החביב, על החולם היקר המקדיש את מיטב דעיונותיו לאושר בני-האדם. הוא מציע לו לשמור את סודו ולא לגלותו ומבטיח לו את בת המלך. אך אבוקסמוס, איש החזון, איננו מוכן לוותר על אושר האנושות בעד אושרו הפרטי. סולון משקה אותו בייין מורעל.

אכן אמת היסטורית: לא מציא אחד הועלה קרבן על מזבח "התרבות" כביכול. אצל סולון ואצל כל מחוקקי משטרי העריצות שבאו אחריו, מזדהה המושג "תרבות" עם המשטר השורר בתקופתם. עבורם כל צל של קידמה סומנת בחובה את הסכנה של "תוהו ובוהו" את הסכנה של שלטון ההמונים; הם ידעו היטב, כי כל המצאה חדשה מקרבת את התקופה, בה עבודת הפרך תיהפך ליצירה חפשית וההמון המשוועבד להמון חפשי ויוצר. לכן חתכו באיצטלה של "מצילי התרבות" ועשו את הכל כדי "... שיצברו אלפי שנים עד אשר תיהפך העבודה בפריוחתה לאמנות". המציא היה מוכרח "... לשמור את סודו הפלאי בנפשו פנימה." או למות.

לאבוקסמוס יש מושגים אחרים על התרבות, בעיניו התרבות מזדהה עם המדע המשחרר מעבודת הפרך ועם האמנות המנעימה את חיי ההמונים המשוחררים. חזונו-חזונו: עבודת-יצירה חפשית, תוך כדי הנאה מלאה מכל הישיג המדע והאמנות. המחול המסיים את המחזה, מסמל את התגשמות חזונו של אבוקסמוס: לאחר שתיית היין המורעל נדאות לנגד עיני רוחו אלילות האמנות היורדות אל העבדים ומעלות אותם אל היכל התרבות.

רעדת המשק

בית חרושת: בעית הוולצה תמצא את פתרונה בקרוב. הוזמנה וולצה גדולה וחדשה מאיטליה, הוחלט לשלוח את המהנדס לאיטליה לשם בדיקת הוולצה ולשם השגת מכונות ומכשירים חדישים. מקורים שהוא יצא עוד החודש. כדי להמנע מהפרעות בהספקת הקיטור, הוחלט להעמיד את הדוד הישן בתור דוד זרזבי. נצטרך לתקנו ולבנות עבורו חדר. גם על יד חדר השקילה נצטרך להוסיף סמכה, כי עם העלאת התפוקה בוולצה נעשה המקום צר מדי והרבה דברים מתגלגלים בחוץ.

תכנית הגן לאביב: התכנית מבוטסת על 40 דונם. מהם 20 די' תפוחי אדמה, 7 די' עגבניות, 3 די' מלונים והיתר שאר ירקות. על 20 דונם מציעים לסדר השקיה בסקינרים. צורת השקיה זו היא המקובלת ביותר במסקים והיא גם הטובה ביותר עדיין. זה ציוד רציני וסידור סופי בשביל הגן. ההשקעה תגיע בערך ל-650 לא"י. החלטנו להוסיף כ-20 ארגזים למשתלת הגן במחיר 200 לא"י.

עגלונות: בעית חוסר העבודה בעינה עומדת גם לאחר שמכרנו את אודסה. מקורים שאחרי הגשם ישתנה המצב לטובה ולא ניאלץ למכור סוס נוסף. עיקר הבעיה הוא בהרכב חבר העובדים.

רעדת חברים

לאחר בירורים לא מועטים בין חברי הועדה לבין המזכירות, הגענו סוף-סוף לסיכום משותף, למין פשרה מוסכמת בנוגע לחלוקת התפקידים בוועדת החברים. בישיבתנו הראשונה דננו רק-על דברים טכניים ועל תחומי פעולתנו.

כידוע, בשנה הקודמת לא היתה ועדת חברים בקיבוצנו ולכן לא נמסרה לנו כל מסורת. נצטרך להתחיל מחדש והיות וכל חתולה היא-קשה, יידרש ודאי זמן רב לשם רכישת הנסיון בניהול עניינינו החברתיים. יש לקוות, כי התמטרותה של הועדה ותמיכתו המוסרית שלו הקיבוץ יבטיחו התקדמות הדרגתית.

חלוקת התפקידים היא כדלקמן:

שלישי *אבקה* *רבקה* *עזריאל*
 עזרת הורים וקרובים וקשר עם החברים מחוץ לבית (שליחים, מגויסים).
 רבקה: כל הדאגה לעולים החדשים, קליטתם וסידורם בחיינו; גזברות; ייצוג הועדה במזכירות.

שלישי *אבקה* *רבקה* *עזריאל*
 עזריאל: פניות חברותיות מיוחדות.

בזה גמרנו את הצד הטכני ונקווה שבקרוב נגש לעצם העניין.

רעדת ביטחון

שלושה תפקידים לשמירה המועילה בקיבוץ: מניעת גנבות, מלחמה בהפקרות לגבי הרכוש הקיבוצי, אשר ביזבוזו איננו פוגע באופן אישי בחבר והכסחת תגובה נכונה על על התנפלות אבנטואלית מצד כנופיות.

שני הדברים הראשונים מובנים מאליהם ואין צורך להוסיף דבר; אך לגבי הדבר השלישי יש לנהוג בחומרה יתירה. יש להחדיר בנו ובאחרים את ההכרה, כי בקיבוץ קיימת שמירה קפדנית וכל נסיון של גנבה כרוך-בסכנת נפשות.

באיזה אופן יעורר השומר בגנב את ההרגשה, כי כמעט ובלתי אפשרי להצליח בגנבה? אף גנב לא יבוא לנסות את מזלו בטרם יכיר את המחנה, את המקומות בהם יש מה לגנוב, את דרך ההתקרבות החטובה ביותר ואת דרך הנסיגה, עובדה זאת צריכה לקבוע את התנהגותו של השומר. יש להטריד כל אדם זר שנכנס למחנה או מסתובב בקרבת המחנה ביום או בערב. אין לתת לזרים להתרוב במחנה באופן חפשי. צריך לעורר בכל אדם זר את הרושם שמתחסיים אליו בחשדנות. יש להפנות כל אדם זר למזכירות.

בלילה הנצחון עם זה שמולה ראשון את הזולת. משום כך חייב השומר לעשות כמיטב יכולתו, כדי להטות את מספר השומרים ואת מקום המצאם והתעסקותם. עליהם לשנות מדי-פעם את זמני האכילה, את סדר העבודות ואת מסלול הסיבובים במחנה. אסור לעשן, לדבר בקול רם ולהתהלך במקום מואר. צריך להשקיף בערנות מתמדת על הסביבה. ברור שגנב מנוסה יכול לחדור למחנה גם אם יש ארבעה או יותר שומרים. אך שומר זריז גם אם איננו מולה את הגנב, עצם הופעתו מעוררת פחד ואי-בטחון אצל הגנב. לכן אין להתרחק יותר מדי ממקום תצפית אחד לשני. יש והגנב גילה את השומר ומחכה להזדמנות שיתרחק. במקומות שיש בהם מה לגנוב, צריך לעבור כמה וכמה פעמים. קל להיות חכם לאחר המעשה. היות ולפני שנה היה כמה מקרים שחברים גילו גנבים ורק התנהגותם הבלתי זריזה אפשרה להם לברוח, הננו נותנים בזה-כמה הוראות: תחליט על התנהגותך לפי המצב והסביבה בה גילית את הגנב. פעל מהר, אבל בקור-רוח ובבטחון עצמי. במקרה ששני שומרים במקום, על האחד להשאר במקום ועל השני להעיר בשקט ממכסימאלי כמה חברים מהסביבה הקרובה. בזמן זה הראשון משגיח על הגנב. אם רק אפשרי, יש לתת לגנב להכנס למחנה ולעקוב אחריו עד אשר יגיעו חברים לעזרה. לצעוק "מי שם?" וכדומה יש רק במקרה האחרון כשהנך בטוח שהגנב גילה אותך או שהוא בורח. הוראו נוספות יקבלו השומרים מאת מדריך השמירה שייכנס בקרוב לתפקידו. רק שומרים אשר-ממלאים את תפקידם כראוי ירגישו כי הם השולטים במצב.

משתלרת

זה מזמן צצו בכל פינות החצר סמנים ראשונים של ענפי משק חדשים. עם טובו של בן-שלמה ממקוה-ישראל נפתחו לפנינו אפשרויות לפתיחת משתלת עצי פרי, משתלת צמחי נוי ולגידול פרחים. עצי פרי לא נוכל לנטוע השנה, כי לשם כך צריך היה כבר החודש להכין את הטעם -- והתישבות אינן עדיין. גם הפרחים לקטיף הם לרוב דו-שנתיים ולא כדאי לנו להתחיל לגדלם כאן. לא נשארת לנו ברירה, אלא להתחיל בדברים הנתונים להעברה במקרה הצורך ואלה הם: משתלת עצי פרי ומשתלת צמחי נוי.

טעם משתלת עצי הפרי הוא לעת עתה 3/10 דונם, אך באביב יוגדל כפליים. התחלנו בעצים סובטרופיים, כי לפי הנראה התישבותנו תהיה באזור כזה ולשתילים אלה יש גם שוק גדול במחירים טובים ונוכל למכור אותם במקרה שלא נשתמש בכולם.

א. () 100-130 מננות. לא השגנו זרעים מהזנים שלא דורשים הרכבה, מכאן מספרם המועט. את הפרי מכירים כבר רוב החברים, במאוריציוס אכלו אותו בקלנות; בארץ עודנו דליקאטס, אבל מקווים שבקרוב יגיע לשכבות הרחבות.

ב. () כ-1000 אנוקדות. רוב החברים אינו מכיר את הפרי הזה. מכבאים לו עתיד גדול לא בתור פרי אלא בתור מזון עממי חשוב. עשיר לא רק בוויטאמינים, אלא חס בו 13 עד 20 אחוז שומן, שהרכבו דומה לשומן-החמאה: קל לעיכול.

ג. () כ-100 גואיבות. פרי מוכר לכולנו, הצליח להתאקלם וגם לחדור לשוק.

ד. () שסק כ-200 שתיל. ראשית ביסורי הפרות, מבשיל כבר במרץ. טעמו ומחירו טובים מאוד.

בתכניתנו להוסיף בחדשי האביב כ-500 אנונות, קצת פעיועה ואפרטמון. בחורף נכין מנבטות של תפוחי עץ. בתכניתנו להוסיף גם כ-600 עצי תפוחים וכאותו מספר שזיפים.

לא ידוע עדיין מה ייכנס מכל אלה למטע שלנו, כי זה תלוי במקום-ההתישבות. לפי הנראה בעיקר עצים סובטרופיים, אבל בכל אופן נעשה גם קצת גן-נשירים, כי יש עוד כמה חברים שלדעתם הפרי הסובטרופי הטעים ביותר הוא תפוח העץ.

משתלת צמחי הנוי. הזרעים הראשונים כבר נכסו והתחלנו להכין את העציצים עבורם. בתכניתנו להכין כמה אלפי עציצים, כי יש לחם ביקוש רב. גודל המשתלה: יהיו כ-6 ארגזים שיספקו לנו שתילים ל-2-3 דונם. חוץ מזה מתכווננים להכין כ-5000 שתילי ורדים מן הזנים המשובחים ביותר. נתקבלנו באירגון מגדלי משתלות ועל יד כך יש לנו שוק מובטח. סחורתנו הראשונה: 300 גלות יפות, שכמה מהן כבר נשלחו ל"תנובה".

כל המשתלה מכוונת-לקראת ההתישבות. גידול השתילים לעצי פרי אורך שנה-שנתיים ואילו לא זרענו כעת, היינו צריכים לקנו בשעתו ביוקר רב שתילים מוכנים לנטיעה. גם בצמחי נוי מגדלים את כל הצמחים שעתידיים לקטש את חצר משקנו בהתישבות. מתעסקים בהם בממדים גדולים, כדי שממכירת העודף נכסה את כל ההוצאות ונקבל צמחים יפים וזולים לחצר שלנו. כל ההוצאות וההשקעות בשתי המשתלות הן: 200 לא"י לעצי פרי. 150 לא"י לצמחי נוי.

נתן יונגרייס

עגלרנות

כתבשתי למסור מעל במה זו דו"ח על העגלונות. הנני נוש לדבר באי-רצון כי ישנן סיבות אשר הניעו אותי פעמים רבות-לבקש דיון על בעיות העגלונות בוועדת המשק ובוועדת העבודה: בעיות משקיות, חברתיות, עונתיות וכי. לדאבוני לא נתן לי הדבר ומשום כך הסכמתי לדו"ח קצר בפורום זה.

כחצי שנה כמעט -- מלבד חודש אחד של זריעת תפוחי אדמה -- עומדות במוצע שתי בהמות ללא עבודה. בדצוני להסביר את הסיבות האוביקטיביות וכמו שן את הסיבות התלויות בנו. כבר בהתחלת השנה, בעיקר לפני העונה החקלאית, היה מורגש, כי בהמה מיו-תר עומדת באורוה. בצופית השתלטו על-השוק שני עגלונים אשר מסתובבים כל היום כמוש ומוכנים לעשות כל עבודה קטנה, אף בשעות נוספות. הם הבטיחו לעצמם את העבודות הגדולות ברוב המשקים על ידי הובלת אספקה, סיד ועוד עבודות דומות, אשר אינן ביכולתנו לעשותן. באירגון גן חיים נתקבל כחבר עגלון והאירגון מחוייב למסור לו את העבודות. בצופית ישנן עוד סיבות, אשר אנחנו אשמים בהן. מצד סידור העבודה לא היה יחס רציני. החשיבו את מקום העבודה המכניס יותר וע"י כך הוזנחה העגלונות העובדת רוב הזמן בעבודת חוץ. גם האנשים נבחרו לעבודה זו בקלות דעת והתוצאות לא איחרו לבוא. אחר כך באה העונה החקלאית ובה היתה לנו עבודה מלאה, בה מכרנו את נשר. בהובלת חציר כמעט ולא התעסקנו וכך אנדה לנו ההכנסה העיקרית, כי עבודה זו נעשית בקבלנות. לא עבדנו בה מתוך חוסר באנשים.

אחרי העונה היפשתי עבודה בחוץ והגעתי עד לעין-שמר. אבל בכל מקום היה

יבהמות. זה היה בערך לפני חצי שנה. כבר אז נקטתי מאת מרכז הועדה המסקיית למכור את אורסה, כי לחריש היא לא טובה וההובלות הן מועטות. רק באיחור רב הוחלט על מכירתה.

במשך רוב הזמן האחרון גם אם יש עבודה -- אין עגלונים, כשהתחייבתי לאיזו עבודה ובאתי לטידור לבקש אדם, אמר לי הסדרן שהייתי צריך להתייעץ אתו קודם. וכשהיו אנשים מיותרים לרשות הטידור, הוא בא אלי-בטענות, מדוע אינני משיג עבודה? אבל לנו עוד מקור הכנסה חשוב במשך גן-חיים זקס, גם כן באמתנו, כי ועדת העבודה לא יכלה לעמוד בהתחייבות בשטח אחר של עבודת חוץ. סיכומים של הכנסות יכול אני למסור-רק מהמצית הראשונה של השנה: 1.200 לא"י בערך. במחצית השניה ירדו ההכנסות, אבל אין לנו הפחתות ולכן רוב ההכנסות הן בבחינת רווח.

הצעתי לחטאיר זו לעבודות הבית ורק כעבודה צדדית יש לצאת החוצה כממצב העבודה מאפשר זאת. אפשרות שניה היא להעביר בהמה אחת לרשות החצר ולשאר הענפים להשאיר שתי בהמות. בישיבה האחרונה של ועדת המשק נתקבלה החלטה ברוח זו. אם ההחלטה הזאת לא תוגשם, תשארכה באורחה שלש בהמות ואז נקוה כי עם רדת הגשם תהיה עבודה בסביבה. את בעיית הריכוז טרם פתרנו. העניין הובר לוועדת המשק ולועדת העבודה. חבל שעה מכניס כמו העגלונות סבל מאי ראיית המצב בזמן הגיאות והתוצאות הרעות הן בזמן שפל.

שמעון. ג'ו"ו

ב י ת - ה ח ר ו ש ת

מספרי הסיכום של חודש אוקטובר מראים עליה נוספת בייצור ובשיווק. נקודת הכובד בסוליות ועקבים. הניקוש בעונה זו (נעלי חורף) גדול בדרך כלל, והשנה גדולה במיוחד הדרישה לתוצרת שלנו. הסקנו את המסקנות מאי הצלחתנו באניב בגלל טיב ירוד ושיפורנו מאד את איכות הסוליות. הדבר נותן את אפתותיו כעת. גם מבחינה אסטטית התוצרת משוּבחת, הצבעים הבהירים (הום ובוז) נקיים, הסוליות יוצאות ללא פגם. הכנסנו גם תבניות חדשות לעבודה ואף זהו סיוע חשוב לשיווק, בגלל גורם האופנה והחידוש המתמיד. על ידי התקשרות בלתי אמצעית עם בתי חרושת לנעליים זכינו בכמה קונים חשובים מאד. הייצור באוקטובר היה כ-6.000 זוגות -- השיווק 7670 זוגות. בנובמבר נגיע בקרוב ל-10.000 זוגות -- כמספר הסוליות שיצרנו במשך שנת תש"ה כולה. את כל הכמות של שנת תש"ו (25.000 זוג) נשיג ואף נעלה עליה השנה במשך שנים-שלושה חודשים (אוקטובר, נובמבר, דצמבר). באוקטובר שווקו סוליות בסכום של 4.100 לא"י וגם המספר הזה מראה את חשיבות התוצר. יחד עם זה נמצאים בתיק באופן קבוע הזמנות ל-5-7 אלפים זוגות למפרע. ניצלנו הפעם את האפשרויות שלנו במידה מקסימלית, המכבש עבד בזמן האחרון בשלוש משמרות ואף ננצל באופן חלקי את המכבש השני -- אלא שאין יותר תערוכת לרשותנו. הוולצה לא מספיקה.

המצב ה"ל" גרם להפחתה מסויימת ביתר השטחים. הפססחנו לכמה שבועות את העבודה באוטוקלב, כדי לחקל על הוולצה. בינתיים נמכר כל המלאי של גלגלים ופלונגצרים וחידשנו שוב את הייצור. לעומת זאת שמרנו לגמרי על היקפי הייצור-בתוצרים קטנים שמסל החומר פחות קובע: חיבורים (שיווקנו 1.200) כפתורים (8.000), יריות, פדאלים מעצורים (1.600), טבעות (2.900). בכדורים ישנה ירידה עונתית (565 לא"י), עולה שיווק החוקנים. בגלל הדוחק בתערובות מהוולצה לא יכולנו לפתח תוצרים חדשים. יצרנו המחקים, למשל, נדחה; למרות שמבחינה מקצועית הכל מוכן. גם הפיתוח של תוצרי האק-ו סטודר, חלולים (בובות) וכימתנהל באיטיות רבה. הכל מרוכז עכשיו בסיפוק ההזמנות הגדולות של הסוליות.

מעריכים שהניקוש יתרוּפף בעוד חודשיים בערך. ואנו צריכים-להתכוּוץ למצב זה. נוציא לשוק עקבים (רגילים -- בשביל נעלי עור) בטיב משופר, לוחות, מחקים וכאמור, נצטרך לפתח את תוצרי האקסטודר והחלולים. המצב המסורתי שלנו -- דוחק בחומר -- עלול עכשיו להשתנות במהרה. סוף-סוף רכשנו וולצה חדשה ויותר גדולה ומשוכללת באיטליה בסכום של 2.100 לא"י. אם לא יבואו עיכובים בלתי צפויים, היא תגיע ארצה תוך חודש ימים. נעמוד בפני בעיית הספקת חשמל -- ואנו כבר מטפלים בדבר.

המצב בחומרים גלמיים משתפר. בארץ אין כבר פיקוח על גומי גלמי. בחודשים האחרונים קבלנו 5 טון. בממדים של עמסיו הכמות הזו לא מספיקה ואנו משתדלים לקנות כמויות נוספות ויותר גדולות. בחודש ינואר יבוטל הפיקוח על ידי הממשלה הבריטית ואפשר יהיה להזמין גומי בחו"ל באופן חופשי. אלא שיש סכנה כי החומר יאזל אצלנו לפני קבלת הכמות הגדולה הראשונה מחו"ל.

השימוש ברגנדראטים הולך ומצטמצם. מחיר הרגנדראט הקנוי הוא גבוה ביחס לגומי גלמי (75% ממחיר הגומי הגלמי) ועל כן השימוש בו איננו רנטאבילי. לעומת זאת אנו מרבים להשתמש בפטולת גומי. אנו מקבלים חימיקאלים יותר זולים ומשובחים מחו"ל. קבלנו בין היתר גם צבעי גומי יפים.

בשטח הפידרום והתעמולה: קבלנו הסכמה לצרף לכל תיק של ציר בקונגרס הציוני מחק מהתוצרת שלנו.

יצטרכו לחפשי את החצר בכל פינו המסק, בנהיג שעות קבועות לחלוקת אספקה וזמכטירים
ממחטני החצר. עוד נפרסם הודעה יותר מפורטת על כך.
החברים מתבקשים להקל על עבודת החצרן על ידי שמירה על הסדר והנקיון
מסביב לחדריהם ובניניהם.

אשר מ'.

מבוכת בן של משה ביד.

..... כעצם רוצה אני למסור לכם דבר אשר ידרוש מכם גם טיפול מה.
כבר רמזתי באי-אלה מכתבים על האפשרות של עליית חברים מספר מהותיקים של "העוגן"
ייתכן ויגיעו אתנו יחד 10-12 איש לקיבוץ עם 2-3 ילדים, וטוב היה לו-היה שוב מוכן
הקיבוץ לקליטתם. ביניהם גם חברים אשר לא לגמרי מוכשרים לעבודה פיזית, ועל הקיבוץ
להיות מוכן לקבלתם, הם אבדו את כושר עבודתם בגלל הגסטאפו. יש להתכונן גם מבחינת
השיכון.....
אבל יפתברר שאילו היינו מטפלים בכך, הרי יכולנו להציל רכוש
והון רב עבור חברינו, אשר נשאר פה והם היורשים. דרך אנב אין אנו מכינים את הלך הרוח
של חברים רבים בארץ השורר ביחס לירושות האלה. לא אבין את נדיבות הלב של החברים
כשהם מותרים על כל חלק משלהם. אילו היו בודדים היו בודאי נוהגים אחרת. זה קצת
מרגיז אותי, כי אילו נשארו להם הורים או קרובים שלא מסוגלים לעבוד, אזי הקיבוץ היה
מחויב לדאוג להם, ומאימתי זה חוק כל יעבור שהקיבוץ מחויב לקבל רק את העול ואסור
לההנות ממשהו? אם קיים דבר כזה.....
ביקרנו יחד עם אלי בבית חרושת מסויים לגומי, ראינו גם וולצה
וגם קלנדר. הלוואי" פאר אונט בעזאנט".

?! הידעת השמעת ש...?!

אבשלום הולך ומכריא ובקרוב יגיע הביתה;
מזל טוב לכני ולמרים עם כניסתם למשפחה.
יימשך 3 שבועות. ^{משתתף בקורס של השתלמות במוקצועו במכון זיו ברחובות, אשר}
א"ק נכא - מונצ'ל, משה בן דוד ומשה גרוס נפגשו באיטליה.
לאבני וללאה נולד בן.
שלמה גרוס ויעקב הלמן נפגשו אחרי חמש שנות חיים משותפים מלאי אושר
וחרמוניה. הטיבות הן פרוזאיות למדי (מתלחשים, שבגלל חילוקי דעות ביחס לטטיפת
הרצפה.)
ע"ה-ג'ויאנסק
עובדת, היום אמי ציפי. "היום עובדת ציפי?" "לא" ענה הלז, "ציפי היום לא
עובדת, היום אמי ציפי." "ע"ה"

המסחטה יצאה כבר מאיטליה ולפי כל הסיכויים תעמוד כעבור 3-4 שבועות
במכנסה.
המחרטה הגדולה נמצאת כבר בדרך מאנגליה.
פתחנו אקרדיטיב בנקאי על הוולצה שהוזמנה באיטליה.
הזמננו 4 סון תפוחי אדמה לזריעה מאנגליה.
מכונת חיתוך למטבח עומדת להגיע בימים הקרובים;
באמצע דצמבר נקבל את הלחקה השניה של האפרוחים.

ש... א ל י ם ? ? ? ?
... כבר יותר משנה לא היתה מספת הורים, האם לא חושבות המטפלות שיש מקום לדיון ?

(צנזור)

... יותר מחצי שנה לא התקיימה אספת עובדי בית החרושת. יש גם לזה צורך, אם זה
אילו רק לשם אינפורמציה.
... יש חברים הדורשים בידור בשאלת הסיגריות. לא יתכן שחבר אשר מעשן יקבל
3-4 סגריות ליום. הרבה חברים מגדילים את המספר הזה ע"י קניית סגריות. היה
רצוי שועדת החברים החושה תשים לב לשאלה הזאת.
..... אנו מוכנים לפרסם את התשובות ב"ביתנו".